

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/64/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410206141
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4410206141.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcu: U.. O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., I. XX, právne zastúpený: JUDr. Anna Jamborová, AK Nitra, Farská 5 proti žalovanému: W. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., F. XX, právne zastúpený: Mgr. Helena Farkašová, advokátka, AK Nové Zámky, Žerotínova bašta 1 o zaplatenie 29 874,53 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 29 874,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 29 874,53 eur od 25.01.2011 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému (ďalej aj „pôvodnému žalovanému v 1. rade“) a pôvodnej žalovanej v 2. rade Adriane Štaubertovej, nar. 28.10.1981, trvale bytom Tvrdošovce, Orechová 13 (ďalej aj pôvodnej žalovanej v 2. rade) zaplatenia 29 874,53 eur s príslušenstvom, pozostávajúceho z úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 29 874,53 eur od 19.07.2008 do zaplatenia, keď poukázal na skutočnosti, v zmysle ktorých mal na základe požiadavky žalovaného poukázať na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade 29 874,53 eur a to potom, čo uvedené finančné prostriedky mali byť zaslané na kúpu nehnuteľnosti, ktorá mu mala byť zabezpečená pôvodnými žalovanými v 1. a v 2. rade do 15.07.2008.

2. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 10C/64/2011-259 zo dňa 27.05.2014 bola pôvodnému žalovanému v 1. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 29 874,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 29 874,53 eur od 25.01.2011 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku a v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá. Citovaný rozsudok bol včas napadnutý odvolaním pôvodného žalovaného v 1. rade.

Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 10C/64/2011-330 zo dňa 22.09.2015, právoplatný 05.11.2015, bola žaloba voči pôvodnej žalovanej v 2. rade zamietnutá, čím sa okruh strán ustálil na žalobcu a žalovaného v 1. rade a predmet konania sa vymedzil na zaplatenie 29 874,53 eur s príslušenstvom, pozostávajúceho z úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 29 874,53 eur od 25.01.2011 do zaplatenia.

Uznesením Krajského súdu v Nitre 8Co/1030/2015-357 zo dňa 14.04.2016, právoplatný dňa 17.08.2016, bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 10C/64/2011-259 zo dňa 27.05.2014 v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k pôvodnému žalovanému v 1. rade zrušený a vec v tejto časti bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a v písomne podanom vyjadrení zo dňa 03.02.2011

namietal, že v predošlom období od 26.11.2007 mal pracovať ako sprostredkovateľ - realitný maklér pre BIG Reality, ktorého majiteľmi mali byť žalobca a Ing. Anton Liška. V mesiacoch marec až začiatok apríla 2008 žalobca mal zasláť na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade 900 000,- Sk za účelom sprostredkovania obchodu a to odkúpenia bytu v Nových Zámkoch, L. Štúra 22, do osobného vlastníctva Andrey Vankovej a následného predaja uvedeného bytu Andreou Vankovou, ktorá ho mala splnomocniť dňa 22.04.2008 na všetky právne úkony súvisiace s odkúpením bytu, do osobného vlastníctva a následným predajom. Zo sumy 29 874,53 eur mal odporca v 1. rade uhradiť 17.03.2008 notárovi JUDr. Šulaiovi za vyhotovenie zmluvy 5 631,50 Sk. Následne v dňoch 07.04.2008, 23.04.2008 16.04.2008 a 06.05.2008 mal zaplatiť dlh na nájomnom a službách spoločnosti Bytkomfort Nové Zámky vo výške 502 640,- Sk, mestu Nové Zámky 4 075,- Sk a 12 500,- Sk a uvedenej spoločnosti mal poukázať ďalších 11 428,- Sk z titulu kúpnej ceny, ďalší nedoplatok 1 584,- Sk a zálohu 150,- Sk. Napokon mal zaplatiť exekútorskému úradu JUDr. Štoreka 1 166,- Sk a zakúpiť kolký v hodnote 16 000,- Sk. Spolu tak mal realizovať plnenie vo výške 555 174,50 Sk, teda 18 428,42 eur, k čomu si žalovaný prirátal províziu za odpredaj bytu novému vlastníkovi vo výške 344 825,50,- Sk (11 446,11 eur). Podľa žalovaného tak suma 900 000,- Sk bola použitá na účel, na ktorý bola určená.

V priebehu celého konania sa súdu nepodarilo vypočúť žalovaného, ktorý sa pre dlhodobu pretrvávajúce zdravotné problémy súdnych pojednávaní nezúčastňoval. Aktuálne neprichádzal do úvahy ani výsluch menovaného v mieste jeho bydliska, pretože na pojednávaniach od 01.04.2014 jeho právna zástupkyňa, ako aj jeho matka svedkyňa Eva Štaubertová zhodne uviedli, že žalovaný sa odsťahoval spolu so svojou manželkou Adrianou Štaubertovou a spoločnými deťmi do zahraničia na bližšie neznáme miesto dňa 31.03.2014. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6 Cdo 91/2010 zo dňa 31.05.2010, ktorým bolo vyslovené, že hoci dôkazný prostriedok výsluch účastníka je rovnocenný s ostatnými dôkaznými prostriedkami a podlieha hodnoteniu ako každý iný dôkaz, k vlastnej výpovedi nemožno účastníka nijako donucovať.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom pôvodnej žalovanej v 2. rade, výsluchom svedka Ing. Antona Lišku, svedkyne Evy Štaubertovej, oboznámením pripojených správ a dokladov, príjmových pokladničných dokladov, vkladov v hotovosti, vyčíslenia dlhu, kúpnej zmluvy a jej prílohy, dohody o splnomocnení, návrhu na vklad vlastníckeho práva a výmaz záložného práva, dohody o plnomocenstve, zmluvy o obchodnom zastúpení, LV č. 81/91 k.ú. Nové Zámky, pripojených spisov bývalej Správy katastra Nové Zámky V 2750/08, V 3222/08, pripojených spisov tunajšieho súdu 6C/144/201 a 10C/142/2011, pripojeného spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky ČVS:ORP-1392/OEK-NZ-2009, pripojeného spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre ČVS: ORP-899/3-OVK-NR-2013 a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav:

5. V živnostenskom registri je žalobca zapísaný pod obchodným menom Ing. Ján Fukas BIG REALITY, miestom podnikania Nitra, Bizetova 21 a s prideleným IČOm: 37 852 531. Pod bodom 12 do jeho predmetu podnikania spadalo aj sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností so vznikom oprávnenia od 04.04.2007 a s pozastavenou činnosťou od 13.07.2012 do 12.07.2015. V živnostenskom registri je vedený Ing. Anton Liška pod obchodným menom Ing. Anton Liška - LIŠKA INVEST s miestom podnikania Nitra, Pieskova 14 a s prideleným IČOm: 43 383 785. Pod bodom 4 je uvedený predmet podnikania sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností s dňom vzniku oprávnenia 04.04.2007. V živnostenskom registri je zapísaný aj žalovaný pod obchodným menom Adolf Štaubert, miestom podnikania Nové Zámky, J. Murgaša 2204/13 a IČOm: 40 350 851. Predmetom podnikania je sprostredkovanie obchodu v rozsahu voľnej živnosti od 17.06.2008 (výpisy zo živnostenského registra). V obchodnom registri Okresného súdu Nitra je od 18.12.2008 zapísaná obchodná spoločnosť BIG REALITY, s.r.o., s aktuálnym sídlom Nitra, Cabajská 36/28 a s prideleným IČOm: 44 495 374. Jeho spoločníkmi sú žalobca a Ing. Anton Liška, žalobca je zároveň aj jediným konateľom (výpis z obchodného registra).

Žalobca a Ing. Anton Liška (ďalej aj svedok) sa poznajú dlhšie časové obdobie, majú spoločné podnikateľské aktivity a sú dobrí známi. K jednotlivým okolnostiam veci bol vypočutý okrem žalobcu a pôvodnej žalovanej v 2. rade aj označený svedok. Zo zhodných tvrdení žalobcu a svedka možno ustáliť, že pri podnikateľskom oprávnení žalobcu zameraného na sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností v poslednom štvrtroku roku 2007 sa žalobca rozhodol jednak v tejto oblasti spolupracovať so svedkom na úrovni akoby tichého spoločníka na základe ústnej dohody a jednak mal záujem zriadiť si pobočku v Nových Zámkoch na Podzámskej ulici (ďalej aj pobočka), pri zriadení ktorej vyvstala požiadavka zabezpečenia obchodných zástupcov. Pri tej príležitosti v mesiaci november

2007 sa žalovaný stal obchodným zástupcom žalobcu na základe zmluvy o obchodnom zastúpení, ktorá okolnosť je potvrdená nie len zhodnými výpoveďami žalobcu a svedka, ale vyplýva aj z postoja žalovaného v konaní a zo samotnej písomnej zmluvy o obchodnom zastúpení (ďalej aj zmluva), ktorú dňa 26.11.2007 uzatváral žalobca, teda Ing. Ján Fukas, Bizetova 21, Nitra, IČO: 37 852 531 a Adolf Štaubert, teda žalovaný. Označená zmluva má názov ako zmluva o obchodnom zastúpení, no vo svojej ďalšej časti sa už konštatuje, že sa medzi žalobcom ako záujemcom a žalovaným ako sprostredkovateľom uzatvorila dňa 26.11.2007 zmluva o sprostredkovaní podľa § 642 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo sprostredkovanie kúpy, predaja a prenájmu nehnuteľností a s tým spojených činností, ako aj opatrovateľská starostlivosť o klientov počas doby riešenia obchodných prípadov i mimo nej v čom boli zahrnuté návštevy, obhliadky a dokumentácia nehnuteľností, ktoré sú predmetom obchodných prípadov, návštevy a obhliadky nehnuteľností so záujemcami o predmet obchodného prípadu (článok I. body 1.1 a 1.2 zmluvy). Úlohou sprostredkovateľa bolo aktívne vyhľadávať klientov a záujemcov o kúpu, predaj, prenájom nehnuteľností, venovať klientovi pozornosť a starostlivosť v otázkach obhliadky predmetu obchodného prípadu, poskytovať všetky dostupné informácie, zisťovať potrebné a podrobné informácie o nehnuteľnosti i okolí, oboznámiť klienta o dôležitých skutočnostiach spojených s kúpou, predajom, prenájomom, či správou nehnuteľností, dbať o zachovanie dobrého mena BIG Reality, vystupovať a jednať na úrovni, zveľaďovať svoje obchodné a osobnostné zručnosti. Úlohou sprostredkovateľa bolo ďalej pri ukončení spolupráce s BIG Reality vrátiť všetky podklady, zmluvy, kontakty a dokumenty súvisiace s obchodnými prípadmi ako i všetky potrebné údaje a podklady týkajúce sa klientov, alebo účastníkov obchodného prípadu (článok II. body 2.5.1 a 2.5.2). Záujemca, teda BIG Reality mala povinnosť sprostredkovateľovi vyplatiť zmluvnú províziu za každý zrealizovaný obchodný prípad. Výška provízie bola stanovená ako 30 % z provízie, ktorú zinkasovala BIG Reality jednotne pre všetky typy obchodných prípadov. Výplata provízie sa mala realizovať vždy za každý produkčný mesiac po vzájomnom odsúhlasení účastníkmi zmluvy (článok II. bod 2.2.1 a článok III. body 3.3, 3.5). Účastníkmi bolo napokon dohodnuté, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a jej ukončenie je možné zánikom predmetu zmluvy, dohodou a výpoveďou a zo strany záujemcu v presne vymenovaných prípadoch aj okamžitým ukončením zmluvného vzťahu, napríklad ak produkcia sprostredkovateľa vykazuje tri po sebe nasledujúce produkčné mesiace nulovú alebo negatívnu hodnotu, alebo ak sprostredkovateľ si neplní úlohy, ktoré mu vyplývajú z profilu úloh jeho pozície (článok VI. body 6.1, 6.2, 6.3 zmluvy). Žalobca s činnosťou a s plnením povinností žalovaným spokojný nebol a preto podľa vlastného vyjadrenia ku koncu roku 2007, najneskôr začiatkom roku 2008 mal s ním ústne ukončiť spoluprácu. Žalovaný mal na uvedené reagovať tak, že žalobcovi, ako aj svedkovi navrhol v pobočke v Nových Zámkoch, že im zabezpečí byty o ktoré by prípadne mali záujem ako fyzické osoby. Tak žalobca, ako aj svedok výslovne zdôraznili, že o prípadné byty javili záujem len výlučne ako fyzické osoby pre svoje súkromné účely a z finančných prostriedkov majúci charakter vlastných súkromných peňazí. Žalobca a svedok v priebehu konania opakovane zdôraznili, že v roku 2008 mali dostatočné množstvo finančných prostriedkov určených na zakúpenie prípadných bytov zabezpečených odporcom v 1. rade a rázne popreli, že by si od svedkyne Evy Štaubertovej zapožičali akýkoľvek finančný obnos. K týmto skutočnostiam sa žalovaný pred súdom nevyjadril pre dôvody uvedené vyššie, no vyjadril sa v trestných konaniach, ktoré sú vedené jednak na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod spisovou značkou ČVS:ORP -1392/OEK-NZ-2009 a jednak na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nitra pod spisovou značkou ČVS:ORP - 899/3- OVK - NR- 2013. Na ORPZ v Nových Zámkoch žalovaný dňa 15.12.2009 ozrejmil, že 26.11. 2007 uzatvoril zmluvu o obchodnom zastúpení so spoločnosťou BIG Reality, ktorej vlastníkami mali byť žalobca a svedok. Úlohou žalovaného malo byť vykonávanie si povinností realitného makléra a v čase, keď si začal vybavovať živnostenský list prišiel na to, že existuje spôsob, ako by sa byty dali lacnejšie zohnať a drahšie predať s tým, že by sa jednalo o mestské byty neplatičov a s čím mali žalobca a svedok vyjadriť súhlas. Žalovaný si mal vyhliadnuť byt pani Vankovej v Nových Zámkoch, L. Štúra 22 v marci 2008 a z toho dôvodu mal požiadať žalobcu a svedka, aby mu boli poukázané na účet jeho manželky, teda pôvodnej žalovanej 2. rade peniaze vo výške 900 000,- Sk. Medzi tým mal žalovaný z vlastných finančných prostriedkov uhradiť všetky náklady súvisiace s prevodom označeného bytu. Na Okresnom riaditeľstve PZ v Nitre odporca v 1. rade dňa 07.11.2013 zopakoval svoju výpoveď. K uvedeným skutočnostiam bola vo veci vypočítaná ako svedkyňa Eva Štaubertová, ktorá je matkou odporcu v 1. rade (ďalej svedkyňa). Pred súdom uviedla, že ku koncu roku 2007 začal jej syn Adolf Štaubert spolupracovať so žalobcom a svedkom, ktorí mali byť spolumahitelia BIG Reality, v pozícii realitného makléra. Začiatkom roku 2008 mala svedkyňa v dvoch prípadoch svedkovi zapožičať finančné prostriedky, ktoré jej mal následne vrátiť. V jednom prípade mala zapožičať sumu 1 200 000,- Sk aj žalobcovi, ktoré jej rovnako mali byť vrátené, no zaplatenie uvedenej sumy malo byť predmetom konania tunajšieho súdu 6C/144/2011. K sume 900 000,- Sk sa

svedkyňa vyjadrila tak, že podľa jej poznatkov žalobca skutočne poukázal žalovanému a to na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade 900 000,- Sk, pričom niekoľko mesiacov predtým, niekedy v mesiacoch január až február 2008 mal žalovaný zabezpečovať, no nie na základe zmluvy o sprostredkovaní, ale na súkromné účely, byť po pôvodnej nájomníčke pani Vankovej pre žalobcu a svedka, tieto poznatky jej mal oznámiť žalovaný preto, lebo žalobca a svedok nemali disponovať dostatočným množstvom finančných prostriedkov a preto svedkyňa postupne zo svojich súkromných úspor zapožičiavala žalovanému práve na tento spomínaný byt na rôzne poplatky, vyrovnanie dlhov a všetky výdavky s tým súvisiace celkovo 900 000,- Sk, v čom už bola zahrnutá aj suma 330 000,- Sk určená na províziu žalovaného. Svedkyňa poukazovala na svoju solventnosť vyplývajúcu z finančných prostriedkov nadobudnutých z predaja viacerých nehnuteľností, pričom boli zistené v pripojenom spise OR PZ Nitra nasledovné právne úkony. Zmluva o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 05.10.2005, ktorá bola uzatvorená medzi predávajúcou - svedkyňou a kupujúcimi mal. Jakubom Selickým a Slavomírom Selickým. Predmet zmluvy bol vymedzený v časti II. za kúpnu cenu vyčíslenú v časti III. 1 600 000,- Sk. Podľa príjmového pokladničného dokladu bola kúpna cena zaplatená dňa 05.10.2005. Dňa 12.12.2006 bola uzatvorená ďalšia kúpna zmluva medzi predávajúcou - svedkyňou a kupujúcou Katarínou Bognerovou, predmet zmluvy bol vymedzený v článku I. a kúpna cena bola dohodnutá na 950 000,-Sk podľa článku III. zmluvy. Pripojené sú aj príjmové pokladničné doklady, podľa ktorých bola kúpna cena zaplatená v dvoch splátkach a to 04.12.2006 vo výške 650 000,-Sk a 12.12.2006 vo výške 300 000,- Sk. Posledná kúpna zmluva je zo dňa 22.04.2008 podľa ktorej svedkyňa ako predávajúca odpredala Máriovi Barnovi v pozícii kupujúceho nehnuteľnosti vymedzené v článku I. kúpnej zmluvy, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 2 000 000,- Sk (článok III. kúpnej zmluvy). Podľa pripojených pokladničných dokladov bolo odporokyni vyplatených 14.12.2007 800 000,- Sk, dňa 21.01.2008 100 000,- Sk a napokon na jej účet bolo dňa 18.05.2008 poukázaných 1 100 000,- Sk.

Na pojednávaní konanom dňa 24.01.2014 bola pôvodná žalovaná v 2. rade vypočutá a pri tej príležitosti uviedla, že ešte pred dvanástimi rokmi sa so svojím manželom Adolfom Štaubertom dohodli, že o jeho obchodné záležitosti sa zaujímať nebude. Dodala však, že od svojho manžela získala poznatky, že manžel začal pracovať ako sprostredkovateľ pre žalobcu a nemá žiadne poznatky, že by táto spolupráca bola medziasom ukončená. O finančné aktivity svojho manžela sa nezaujíkala, no výnimkou je platba vo výške 900 000,- Sk, ktorá bola realizovaná v roku 2008 tak, že na jej účet vo VÚB po predchádzajúcom upozornení zo strany žalovaného nabehlo od žalobcu 900 000,- Sk, keď celú sumu vybrala zo svojho osobného účtu priamo v pobočke VÚB v Nových Zámkoch na Hlavnom námestí, spoločne s manželom z uvedenej pobočky vyšli von, pôvodná žalovaná v 2. rade po výzve od manžela zatelefonovala svedkyňu Eve Štaubertovej, za účelom zistenia, či peniaze majú doniesť domov alebo uložiť na jej účet v Slovenskej sporiteľni a.s.. Svedkyňa žiadala peniaze uložiť na účet a preto odporokynia v 2. rade postupovala týmto spôsobom. Medzi stranami v konečnom dôsledku tak ani nie je sporné, že žalobca dňa 16.05.2008 poukázal zo svojho účtu číslo: 2214269258/0200 na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade č. 2455603253/0200 sumu 900 000,- Sk, teda 29 874,53 eur, čo je okrem iného zrejme aj z výpisu z účtu žalobcu.

Ku skutočnostiam, ktoré predchádzali platbe žalobcu na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade vo výške 900 000,- Sk sa vyjadrili aj žalobca a svedok spôsobom, ktorý je odlišný od stanoviska žalovaného a svedkyne a medzi žalobcom a žalovaným a pôvodnou žalovanou v 2. rade bolo a je sporné, či uvedený byt bol zaobstaraný z iných finančných prostriedkov, ako tých, ktorých zaplataenie je predmetom tohto súdneho konania. Žalobca a svedok zhodne vypovedali pred súdom, že v skutočnosti žalovaný mal zabezpečovať byt nachádzajúci sa v Nových Zámkoch, na ulici L. Štúra po pani Vankovej, no ten mal byť zabezpečený do výlučného vlastníctva svedka, ktorý práve v tejto súvislosti mal v bližšie neurčenom čase prvého polroku roku 2008 z ruky do ruky odovzdať žalovanému celkovo v dvoch splátkach 1 500 000,- Sk nasledovne. Prvá splátka mala byť vo výške 830 000,- Sk odovzdaná v pobočke v Nových Zámkoch z ruky do ruky bez prítomnosti ďalších osôb okrem prítomného žalobcu, svedka a žalovaného. K prvej splátke ešte svedok a žalobca dodali, že sumu 830 000,- Sk reálne odovzdal žalovanému žalobca bez toho, aby prijatie platby žalovaným bolo potvrdené preukázateľným spôsobom, no v skutočnosti tieto finančné prostriedky predtým žalobca svedkovi zapožičal a v neskoršom období ich svedok žalobcovi vrátil. Druhá platba mala byť realizovaná svedkom vo výške 670 000,- Sk tak, že tieto finančné prostriedky mal odovzdať opäť bez potvrdenia prijatej platby zo strany žalovaného, pričom na konkrétne okolnosti si už svedok nepamätal. Na pojednávaní dňa 04.10.2016 boli opätovne vypočutí žalobca a svedok. Obaja zhodne potvrdili skutočnosti uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia a zároveň dodali nasledovné. Žalobca opakovane zdôrazňoval, že v každom jednom prípade, v ktorom mal žalovaný zabezpečiť pre neho byt po niektorom z neplatičov, finančné prostriedky poukazoval žalovanému vopred a to vždy. Tieto platby vopred mali mať ten význam, že boli určené na úhradu

nedoplatkov, ktoré viazli na tom, ktorom byte. Podľa žalobcu obdobne postupoval aj svedok, keď žalobca poukazoval finančné prostriedky žalovanému pri tých bytoch, o ktoré prejavil záujem ako fyzická osoba a ani v jednom prípade peniaze nepoukazoval na iné byty, ktorý by mala nadobudnúť iná osoba, napr. aj svedok. V prípade sumy 900 000,- Sk, poukázanej dňa 16.05.2008 žalobcom, žalobca upresnil, že boli určené na byt po pani Rehákovej na Nábřežnej ulici v Nových Zámkoch, a v žiadnom prípade neboli určené na byt na L. Štúra 22, Nové Zámky, pani Andrei Vankovej. Svedok Ing. Anton Liška vypovedal obdobne ako žalobca a zdôraznil, že podľa jeho vedomostí žalobca poukázal zo svojho súkromného účtu žalovanému na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade 900 000,- Sk, ktoré ale neboli určené na byt po pani Vankovej, pretože na tento byt žalovanému poukázal finančné prostriedky uvedený svedok v rozsahu 1 500 000,- Sk v dvoch splátkach tak, ako je uvedené vyššie. Svedok doplnil, že aj v jeho prípade, čo znamená v prípade, kedy mu mal žalovaný zabezpečiť, ako súkromnej osobe, byt po neplatičovi, boli finančné prostriedky poukazované svedkom žalovanému vždy vopred a nie dodatočne. Svedok nemal vedomosť o žiadnom prípade, v ktorom by za neho ako kupujúceho sa robila zo súkromného účtu žalobcu nejaká platba v prospech žalovaného, alebo hociktovej inej osoby, teda z toho účtu, z ktorého bolo dňa 16.05.2008 poukázaných 900 000,- Sk. V týchto súvislostiach boli oboznamované pripojené spisy bývalej Správy katastra Nové Zámky V 2750/08 a V 3222/08. Dňa 16.04.2008 bola medzi predávajúcim Mestom Nové Zámky a kupujúcou Andreou Vankovou uzatvorená kúpna zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva bytu č. 31 na prvom nadzemnom podlaží bytového domu na L. Štúra 22 Nové Zámky, ktorého nájomníčkou bola kupujúca. Predmetom zmluvy bol aj prevod spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve a na pozemku. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 11 428,- Sk a uhradená dňa 16.04.2008 (kúpna zmluva zo dňa 16.04.2008). Podľa vyhlásenia zo dňa 21.03.2008 nájomníčka bytu nemala k 31.03.2008 žiadne nedoplatky na pravidelných mesačných úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv domu. Vklad vlastníckeho práva bol povolený bývalou Správou katastra Nové Zámky dňa 22.04.2008 s účinkami ku dňu 21.04.2008 pod číslom V 2750/08 (spis bývalej Správy katastra Nové Zámky V 2750/08). Notárskou zápisnicou notára JUDr. Petra Šulaja so sídlom Nové Zámky, N 168/2008 NZ 19289/2008 NCRIs 19088/2008 zo dňa 07.05.2008 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcou Andreou Vankovou, zastúpenou žalovaným a svedkom Antonom Liškom ako kupujúcim, keď predmetom zmluvy boli byt č. 31, vchodu č. 22, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku s tým, že byt sa nachádza v Nových Zámkoch na ulici L. Štúra 22. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 1 500 000,- Sk a ktorá mala byť vyplatená v lehote 3 dní od podpísania kúpnej zmluvy v hotovosti do rúk splnomocneného zástupcu predávajúcej. Vklad bol povolený na bývalej Správy katastra Nové Zámky dňa 12.05.2008 pod číslom V 3222/08 s účinkami vkladu k 12.05.2008. Súčasťou spisu bývalej Správy katastra Nové Zámky V 3222/08 je aj dohoda o splnomocnení, dohoda o plnomocenstve a potvrdenie mesta Nové Zámky. Dohodou o splnomocnení zo dňa 27.02.2008 Andrea Vanková splnomocnila žalovaného, aby v jej mene konal a uzatváral všetky právne úkony súvisiace s kúpou označeného bytu v Nových Zámkoch, L. Štúra 22. Dohodou o plnomocenstve zo dňa 22.04.2008 Andrea Vanková splnomocnila žalovaného, aby ju zastupoval pri všetkých právnych úkonoch. Napokon mesto Nové Zámky vo svojom potvrdení zo dňa 21.04.2008 oznámilo bývalej Správe katastra Nové Zámky, že Andrea Vanková sa na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.04.2008 stala vlastníčkou bytu č. 31, na L. Štúra 22, Nové Zámky, ku ktorému si mesto Nové Zámky uplatnilo záložné právo na dobu 10 rokov na pohľadávku vo výške poskytnutej zrážky 4 075,- Sk a ktorú zrážku už vlastníčka bytu uhradila dňa 23.04.2008. Z tohto dôvodu mesto Nové Zámky žiadalo výmaz záložného práva. Vo vzťahu k jednotlivým kúpny m zmluvám uzatváraným dňa 16.04.2008 medzi mestom Nové Zámky ako predávajúcim a Andreou Vankovou ako kupujúcou a dňa 07.05.2008 medzi predávajúcou Andreou Vankovou a kupujúcim Ing. Antonom Liškom odporca v 1. rade predložil listinné dôkazy - príjmové pokladničné doklady, vklad v hotovosti, podľa ktorých JUDr. Peter Šulai, notár, prijal od Andrey Vankovej 5 631,50 Sk, podľa ktorých bolo v hotovosti vložené na účet č. 1773185654/0200 dňa 07.04.2008 odporcom v 1. rade 502 640,- Sk. Podľa pokladničnej zloženky č. 901371 bolo dňa 23.04.2008 zaplatených na účet príjemcu 174820172/0200 suma 4 078,- Sk. Zo žalovaným predložených listinných dôkazov boli zistené aj ďalšie platby tak, ako ich rozviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 03.02.2011 a ktoré je v podrobnostiach uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Na polícii v Nových Zámkoch bola k okolnostiam prevodu vlastníctva k označenému bytu vypočítaná dňa 18.07.2011 Andrea Vanková. Oznámila, že v roku 2008 mala nedoplatok na nájomnom prevyšujúcom 300 000,- Sk a v bližšie neurčenom čase sa u nej zastavil žalovaný, pričom sa mali dohodnúť, že by súhlasila s predajom bytu za podmienky, že jej zoženie jednoizbový byt a vyplatí nedoplatky. Spoločne si mali prezrieť aj jednoizbový byt, ktorý jej nevyhovoval. Nasledovať malo splatenie dlhov na nájomnom, odkúpenie bytu do vlastníctva Andrey Vankovej, následné udelenie plnomocenstva žalovanému, ktorý

v jej mene predal spomínaný byt a podpísal kúpnu zmluvu. Následne podľa výpovedi Andrey Vankovej žalovaný mal zostať nedostupný a až neskôr zistila, že je vo väzbe. Medzitým ju mali vyhľadať žalobca aj svedok v októbri 2008 a oznámiť jej, že sa musí vysťahovať a že si prídu prevziať byt, pričom znovu mali Andreu Vankovú vyhľadať v bližšie neurčenom čase a svedok Ing. Anton Liška mal opakovane oznamovať, že je majiteľom bytu a mal mať k dispozícii list vlastníctva. V konečnom dôsledku sa však Andrea Vanková odsťahovala, pričom ešte v jednom prípade, v ďalšom období ju žalobca a svedok Ing. Anton Liška mali vyhľadať a mali od nej žiadať podpis o potvrdení, že jej vyplatili nejakú čiastku v hotovosti. S takýmto návrhom Andrea Vanková nesúhlasila, no o pár dní sa spoločne znovu mali stretnúť v Nových Zámkoch a tam im mala podpísať, že voči nim a oni voči nej nemajú žiadne finančné záväzky. Medzi stranami konania nie je sporné, že žalovaný bol dňa 20.06.2008 vzatý do väzby, odkiaľ bol prepustený až dňa 27.05.2009. Sporná však zostáva úroveň vzťahov medzi žalobcom a svedkom na jednej strane a pôvodnou žalovanou v 2. rade a svedkyňou na druhej strane. Kým podľa žalobcu a svedka mali spoločne opakovane vyhľadávať svedkyňu a pôvodnú žalovanú v 2. rade a žiadať ich o doriešenie celej záležitosti vrátením finančných prostriedkov alebo zabezpečením bytov, tak podľa pôvodnej žalovanej v 2. rade a svedkyne sa žalobca a svedok nemali domáhať vrátenia finančných prostriedkov, ale v skutočnosti si mali údajne pochvalovať spoluprácu s Adolfom Štaubertom, v čom mienili pokračovať aj po jeho prepustení z výkonu väzby. Počas výkonu väzby žalovanýmrade došlo medzi žalobcom a svedkyňou k uzatvoreniu písomnej zmluvy o vzájomnej spolupráci v oblasti sprostredkovania nájmu, kúpy a predaja nehnuteľností bez uvedenia dátumu a na základe tejto zmluvy sa svedkyňa snažila zabezpečiť určité rodinné domy, ktoré však pre žalobcu a ani pre svedka neboli zaujímavé a následne sa v ďalšej spolupráci nepokračovalo. Adriana Štaubertová, predtým Gužíková v čestnom prehlásení zo dňa 11.05.2009 uviedla, že aj ona mala podpisový vzor na účte vedenom v Slovenskej sporiteľni Nové Zámky č. účtu: 0242653645/0900 majiteľky účtu pôvodnej žalovanej v 2. rade, ktorá so svedkyňou v konaní, ale aj pred políciou v Nových Zámkoch a v Nitre zhodne potvrdili, že označený účet využíva na svoje záujmy žalovaný, ktorý nemal na svoje meno zriadený účet len preto, že boli voči nemu vedené exekúcie.

Súd sa oboznámil aj so spisom tunajšieho súdu 6C/144/2011, keď konanie bolo začaté na základe žaloby žalobcu Jána Fukasa proti žalovaným v 1. rade Adolfovi Štaubertovi, v 2. rade Eve Štaubertovej a predmetom konania bolo zaplatenie 39 832,70 eur s príslušenstvom. Jeho súčasťou je aj potvrdenie príslušného peňažného ústavu o tom, že majiteľkou účtu č. : 242653645/0900 bola Eva Štaubertová, keď účet bol zrušený dňa 05.08.2009. V spise tunajšieho súdu 6C/144/2011 sa nachádza aj výzva zo dňa 05.01.2009 Ing. Jána Fukasa na vrátenie finančných prostriedkov a adresovanej žalovanej v 2. rade Eve Štaubertovej, ako aj ďalšie dve výzvy zo dňa 05.09.2008 a 22.09.2008 odosielateľa Ing. Jána Fukasa na vrátenie sumy 1 200 000,- Sk a adresovanej Adolfovi Štaubertovi a Eve Štaubertovej, ktorými bola vyslovená požiadavka na úhradu tejto sumy najneskôr do 7 dní. Obsahom výzvy bola žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov v hodnote 3 480 000,- Sk Ing. Jánovi Fukasovi. K otázke doručenia výziev na vrátenie finančných prostriedkov sa vyjadrovala svedkyňa na pojednávaní dňa 04.02.2014, kedy uviedla, že v skutočnosti jej bola doručená len jedna výzva na vrátenie finančných prostriedkov a to poštovou prepravou niekedy po 15.01.2010. Svedok predložil súdu výzvu zo dňa 15.01.2010 na vrátenie finančných prostriedkov odosielateľov Ing. Jána Fukasa (žalobcu) a Antona Lišku (svedka) a adresovanú svedkyňi. Predmetom výzvy bola žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov najneskôr do 31.01.2010 a to v prípade svedka sumy 550 000,- Sk (500 000,- Sk + 50 000,- Sk) a v prípade žalobcu 1 200 000,- Sk. Predložená bola aj poštová obálka s podacou pečiatkou pošty Nitra, dátumom 15.01.2010, vyznačeným odosielateľom - žalobcom a za adresátku bola označená svedkyňa. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 6C/144/2011-320 zo dňa 09.09.2014 bola žalovanej v 2. rade Eve Štaubertovej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi Ing. Jánovi Fukasovi 39 832,70 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 04.08.2008 do zaplatenia, do 15 dní po právoplatnosti rozsudku a zároveň bola žaloba voči žalovanému v 1. rade Adolfovi Štaubertovi zamietnutá. Právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre 5Co/25/2015-357 zo dňa 30.03.2016 bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 6C/144/2011-320 zo dňa 09.09.2014 v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o povinnosti žalovanej v 2. rade Evy Štaubertovej zaplatiť žalobcovi Ing. Jánovi Fukasovi istinu 39 832,70 eur s príslušenstvom potvrdený. Zo spisu tunajšieho súdu 6C/144/2011, ale aj z citovaného rozsudku Krajského súdu v Nitre 5Co/25/2015-357 zo dňa 30.03.2016 vyplýva, že žalobca Ing. Ján Fukas poukázal dňa 27.05.2008 zo svojho účtu č.: 2214269258/0200, vedeného vo VÚB a.s. na účet žalovanej v 2. rade Evy Štaubertovej, vedený v Slovenskej sporiteľni a.s. sumu 1 200 000,- Sk, teda 39 832,70 eur, za účelom kúpy nehnuteľnosti, ktorá mala byť zabezpečená do 31.07.2008. Žalovaná v 2. rade Eva Štaubertová a rovnako aj žalovaný v 1. rade Adolf Štaubert nepopreli, že by suma 1 200 000,- Sk nebola poukázaná tak, ako je uvedené vyššie, no dôvodom malo byť vrátenie

pôžičky. Odvolací súd však zdôraznil, že pokiaľ sa žalovaná v 2. rade Eva Štaubertová bránila tvrdením, že finančné prostriedky jej boli poukázané z dôvodu vrátenia pôžičky, bolo jej povinnosťou toto tvrdenie preukázať a to obzvlášť, keď žalobca Ing. Ján Fukas do svojho prevodného príkazu uviedol poznámku: „STAUBERT 2 BYTY V NZ BYTKOMFORT“. Na žalovanej v 2. rade tak bolo tak dôkazné bremeno, aby preukázala, že išlo o vrátenie pôžičky. Svoje tvrdenia však nepreukázala, naopak, žalobca Ing. Ján Fukas preukázal, že dňa 01.02.2008 uzatvoril zmluvu o pôžičke ako dlžník s veriteľom Ing. Ladislavom Vráblikom, ktorý mu poskytol peňažnú pôžičku vo výške 2 800 000,- Sk. V konaní tunajšieho súdu 6C/144/2011 bol vypočutý aj označený veriteľ Ing. Ladislav Vráblik, ktorý potvrdil, že poskytol dlžníkovi Ing. Jánovi Fukasovi uvedenú sumu podľa zmluve o pôžičke na dvakrát a to 1. 14.05.2008 sumu 1 350 000,- Sk a 2. 16.05.2008 1 450 000,- Sk. Vec Okresného súdu Nové Zámky 6C/144/2011 je tak právoplatne skončená.

Oboznamovaný bol aj spis tunajšieho súdu 10C/142/2011. Bolo zistené, že konanie bolo začaté na základe žaloby žalobcu Ing. Antona Lišku proti žalovanému v 1. rade Adolfovi Štaubertovi a žalovanej v 2. rade Eve Štaubertovej, keď predmetom konania bolo zaplatenie 37 177,19 eur s príslušenstvom. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 10C/142/2011-561 zo dňa 30.04.2014 bola žalovanej v 2. rade Eve Štaubertovej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi Ing. Antonovi Liškovi 37 177,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy:

18 256,66 eur od 01.02.2010 do zaplatenia,

18 920,53 eur od 18.05.2011 do zaplatenia,

všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá. Právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre 25Co/487/2014-600 zo dňa 18.03.2015 bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 10C/142/2011-561 zo dňa 30.04.2014 v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdený. Odvolací súd skonštatoval, že žalobca Ing. Anton Liška bezpečne preukázal, že na účet žalovanej v 2. rade Evy Štaubertovej previedol sumy: 570 000,- Sk dňa 22.04.2008, 500 000,- Sk dňa 07.05.2008 a 50 000,- Sk dňa 09.05.2008 a zároveň bolo preukázané, že uvedené finančné prostriedky boli poskytnuté z titulu zálohy kúpnej ceny na kúpu bytov, ktoré mal žalobcovi zabezpečiť žalovaný v 1. rade Adolf Štaubert. Žalovaná v 2. rade Eva Štaubertová sa opätovne bránila tvrdením, že uvedené finančné prostriedky jej boli zaslané z dôvodu vrátenia pôžičky. Odvolací súd však mal zato, že žalovaná v 2. rade Eva Štaubertová mala povinnosť preukázať jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo a že na jej základe došlo ak k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov. Konštatované ďalej bolo, že žalovaná v 2. rade uvedené skutočnosti iba tvrdila, a súdu nepredložila a ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz na preukázanie týchto tvrdení, čo malo za následok bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej v 2. rade.

Trestné konanie, ktoré je vedené v rámci prípravného konania na Okresnom riaditeľstve PZ v Nitre pod spisovou značkou: ČVS:ORP-899/3-OVK-NR-2013, bolo začaté na základe trestného oznámenia Evy Štaubertovej zo dňa 02.05.2013 a doručenom OR PZ v Nitre dňa 09.05.2013 (podacia pečiatka), v ktorom oznámila skutočnosti, ktoré podľa jej názoru nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin tým, že Ing. Ján Fukas a Ing. Anton Liška sa mali dopustiť trestného činu daňového podvodu voči jej osobe za zdaňovacie obdobie roku 2008 tým, že obaja mali vystaviť na jej meno falošný papier, podľa ktorého jej mali dať v roku 2008 3 220 000,- Sk na nákup rodinných domov, ktoré sa mali zrealizovať do konca augusta 2008 alebo sa mali tieto finančné prostriedky vrátiť. Pripojené mali byť bankové prevody na sumy 1 200 000,- Sk + 900 000,- Sk - Ing. Ján Fukas a 570 000,- Sk + 550 000,- Sk - Ing. Anton Liška. Podľa trestného oznámenia mali menovaní podať civilné súdne žaloby, čím majú bezdôvodne vyvolávať súdne spory o vrátenie peňazí a vystavovať ju obrovským psychickým a zdravotným problémom (spis OR PZ Nitra ČVS:ORP-899/3-OVK-NR-2013).

Pre úplnosť sa ešte dodáva, že uznesením OR PZ Nové Zámky ČVS: ORP - 1392/OEK-NZ-2009 zo dňa 30.11.2011 bolo podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že páchatel' pod zámienkou výhodnej kúpy bližšie neurčených nehnuteľností postupne vylákal od Ing. Jána Fukasa a Antona Lišku v presne nezistený deň mesiaca marec 2008 v Nových Zámkoch v hotovosti 830 000,- Sk, dňa 07.05.2008 mu previedli na účet č.: 242653645/0900 sumu 500 000,- Sk, dňa 09.05.2008 mu previedli na účet č.: 242653645/0900 sumu 50 000,- Sk, dňa 16.05.2008 mu previedli na ten istý účet sumu 900 000,- Sk, dňa 27.05.2008 mu previedli na ten istý účet sumu 1 200 000,- Sk, pričom kúpa týchto nehnuteľností nebola vôbec zrealizovaná, páchatel' od začiatku poškodených utvrdzoval stále v tom, že všetky predchádzajúce kúpy sú v poriadku, že je treba dotiahnuť len formality, pod touto zámienkou od nich lákal peniaze na kúpu ďalších nehnuteľností, pričom ani jednu z nich nezrealizoval, peniaze im nevrátil, čím svojim konaním spôsobil poškodeným Ing. Jánovi Fukasovi a Antonovi Liškovi škodu v celkovej výške 115 514,84 eur, prerušené, lebo sa nezistili skutočnosti na vykonanie trestného stíhania proti určitej osobe.

6. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „ OZ “) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1, 2, 3 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Podľa § § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

7. Účelom právnej úpravy je predovšetkým zabrániť vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Ak však už bezdôvodné obohatenie vzniklo, právna úprava zabezpečuje povinnosť jeho vydania. Povinným (zodpovedným subjektom) na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil. Oprávneným subjektom, t. j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť, je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. Povinným a oprávneným subjektom môžu byť tak osoby fyzické, ako aj osoby právnické. Získané bezdôvodné obohatenie môže spočívať vo veciach, vo výkonoch, ale aj v tom, že majetok zodpovednostného subjektu sa nezmenšil, hoci k takémuto zmenšeniu by došlo, ak by plnil svoju povinnosť. Získané majetkové hodnoty musia byť vyjadriteľné v peniazoch. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Právny dôvod od začiatku neexistoval napríklad pri poskytnutí zálohy kúpnej ceny za nehnuteľnosť, hoci kúpna zmluva ešte uzavretá nebola. O takéto bezdôvodné obohatenie pôjde aj v prípade, ak niekto omylom poskytne plnenie inému, voči ktorému nie je v žiadnom právnom vzťahu. Za plnenie, kde právny dôvod odpadol, možno považovať napríklad plnenie, ktoré účastníkovi právneho vzťahu zostalo potom, čo druhý účastník od zmluvy platne odstúpil a tým privodil jej zrušenie. Za prospech získaný z nepoctivých zdrojov treba považovať napríklad prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj činnosťou, ktorá síce nie je trestná, ale je v rozpore s dobrými mravmi. Rozsah a obsah reštituovaného plnenia, ktoré upravuje ustanovenie § 458 OZ, je založený na princípe uvedenia do predchádzajúceho stavu. Predmet bezdôvodného obohatenia, t. j. to, o čo sa povinný obohatil, sa musí vrátiť v rovnakom rozsahu; v tomto smere zákon neustanovuje žiadne výnimky. Povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia postihuje obohateného bez zreteľa na jeho prípadnú dobromyseľnosť v čase získania bezdôvodného obohatenia. Existencia dobrej viery má význam iba v prípade vydania jeho úžitkov. Rozsah a obsah bezdôvodného obohatenia je determinovaný časom jeho získania.

Obsahom reštituovaného plnenia je plnenie, ktoré bolo neoprávnene prijaté, ide vlastne o predmet bezdôvodného obohatenia, ktorý spočíva buď v peňažnom plnení, resp. v plnení nepeňažného charakteru, spočívajúcom vo výkonoch. Všeobecne platí zásada, že sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Nárok na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia sa týka tak súčasť veci (§ 120 OZ), ako aj jej príslušenstva (§ 121 OZ).

Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto

sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 124/2002). Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného navrhovateľom voči odporcovi titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 Občianskeho zákonníka) bolo treba, aby navrhovateľ preukázal, že medzi ním a odporcom právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že odporca (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Závazkové právne vzťahy, pre ktoré je charakteristické, že veriteľovi zakladajú právo na plnenie (pohľadávku) a dlžníkovi povinnosť na plnenie (dlh) vznikajú nielen z dvojstranných právnych úkonov (zmlúv), ale aj mimozmluvne pri splnení zákonom stanovených podmienok, teda okrem iného aj z bezdôvodného obohatenia, ako výslovne stanovuje zákon. Bezodôvodné obohatenie teda predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Ak tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, s ktorého riadnym a včasným nesplnením spája ustanovenie § 517 OZ nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99). Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Obdo 16/2008 zo dňa 16. decembra 2008).

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t. j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu. Právny vzťah založený touto zmluvou môže byť tak odplatný, ako aj bezodplatný. Subjektmi tejto zmluvy - veriteľ a dlžník - môžu byť fyzické i právnické osoby. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť ústne i konkludentným činom. Pojmovými znakmi zmluvy sú: prenechanie vecí na voľné nakladanie, druhovo (genericky) určené veci, dočasnosť právneho vzťahu, povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ide o reálny kontrakt, to znamená, že zmluva vznikne až reálnym odovzdaním druhovo určenej veci. V tejto súvislosti je potrebné upozorniť, že vecou druhovo určenou sú aj peniaze.

Súd sa v konaní musí zaoberať a posudzovať vecnú legitimitáciu účastníkov, tak na strane navrhovateľa, ako aj na strane odporcu. Kto je účastníkom konania, určuje právo procesné. Naproti tomu vecnú legitimitáciu vymedzuje výlučne právo hmotné. Vecnou legitimitáciou rozumieme stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník konania je subjektom práva alebo povinnosti, ktorá je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch, v ktorých účastníci konania stoja so svojimi návrhmi proti sebe, sa jedná o vecnú legitimitáciu aktívnu (na strane navrhovateľa) alebo pasívnu (na strane odporcu). Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného práva alebo o ktorom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného práva alebo hmotnej povinnosti, o ktoré v konaní ide. Či ide o nedostatok vecnej legitimitácie sa ukáže vždy v samostatnom konaní.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dlh zanikne jeho splnením, pričom dlžník je povinný dlh splniť riadne a včas. Ak dlžník plnenie neposkytne najneskôr v posledný deň splatnosti dlhu,

dostáva sa do omeškania a ak ide o plnenie peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Čas splnenia (splatnosť) dlhu má určujúci význam aj z hľadiska omeškania, t.j. určenia momentu, kedy sa dlžník dostáva do omeškania. Ak je žalobou uplatnený nárok vo forme úroku z omeškania, musí byť zrejماً povaha pohľadávky, ku ktorej sa úroky z omeškania viažu. Úroky z omeškania sú totiž v zmysle § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky. Čas splnenia (splatnosť) môže byť podľa povahy dlhu stanovený dohodou alebo právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí. Nárokom, u ktorého nebýva čas splnenia predmetom dohody a ani nie je stanovený v Občianskom zákonníku, je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V takomto prípade právo určiť čas splnenia patrí veriteľovi (poškodenému). Splatnosť záväzku nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný veriteľom k plneniu. Zákon neobmedzuje veriteľa v tom, kedy má dlžníka o splnenie dlhu požiadať. Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje aj žaloba, v ktorom prípade splatnosť nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi.

8. V danom prípade súd dospel k záveru, že žaloba voči žalovanému s aktuálnym ustáleným predmetom je dôvodná. Vykonaným dokazovaním, ktoré je uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia a predovšetkým z výpisu žalobcu z účtu, z vyjadrenia žalovaného a výpovede pôvodnej žalovanej v 2. rade, ale aj z výpovedí svedkov Ing. Antona Lišku a Evy Štaubertovej je preukázané a medzi stranami nesporné, že žalobca dňa 16.05.2008 prevodným príkazom zo svojho účtu vo VÚB a.s., č. účtu 2214269258/0200 poukázal na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade vedený vo VÚB a.s., č. účtu: 2455603253/0200 sumu 900 000,- Sk, teda 29 874,53 eur, čo predstavuje istinu uplatneného nároku. Pri skúmaní bezdôvodného obohatenia bolo nutné sa vysporiadať s pasívnou legitimáciou žalovaného so záverom, že v spore je daná. Osobný účet pôvodnej žalovanej v 2. rade predstavoval pre žalovaného len platobné miesto, ktoré žalobcovi označil a ten v zmysle tohto usmernenia na označené miesto peňažné prostriedky poukázal. V čase poukázania finančných prostriedkov žalobca mal záujem, aby sa peniaze dostali do dispozičnej sféry žalovaného, ktorý mal rovnaký záujem, teda dostať sa k poukázaným finančným prostriedkom. Pri žalovanom je potrebné vychádzať ešte zo zmluvy o obchodnom zastúpení resp. zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 26.11.2007, ktorú ako sprostredkovateľ uzatváral so žalobcom v pozícii záujemcu. Ku dňu 26.11.2007 mal oprávnenie na podnikateľskú činnosť v odbore realít žalobca. Svedok Ing. Anton Liška oprávnenie na podnikateľskú činnosť v tom čase nemal, čo je bezpečne preukázané výpismi zo živnostenského registra. Obchodná spoločnosť BIG Reality s.r.o. Nitra, IČO: 44 495 374 vznikla až 18.12.2008. Zmluvný vzťah tak vznikol výlučne medzi žalobcom a žalovaným. Svedok sa pri týchto aktivitách žalobcu mal spolupodieľať na základe ústnej dohody v pozícii tichého spoločníka, čo je nesporné z výpovede žalobcu a svedka. Ústne dohodnutú zmluvu o tichom spoločenstve a uzatvorenú medzi žalobcom a svedkom však nie je možné považovať za platný právny úkon. Zmluva o tichom spoločenstve patrí medzi absolútne obchody podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka a na svoju platnosť vyžaduje písomnú formu. Nedostatok písomnej formy mal za následok, že ústne uzatvorená zmluva o tichom spoločenstve medzi žalobcom a svedkom je absolútne neplatná podľa § 40 ods. 1 OZ. Zmluvu o obchodnom zastúpení upravuje § 652 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej OBZ) vyplýva, že obchodný zástupca sa zaväzuje vykonávať pre zastúpeného v zákone uvedené činnosť ako podnikateľ. Ku dňu 26.11.2008 však žalovaný podnikateľom nebol a preto označená zmluva nemôže mať charakter zmluvy o obchodnom zastúpení. Zmluvu o sprostredkovaní upravujú ustanovenia § 642 až § 651 OBZ. K podstatným náležitostiam zmluvy o sprostredkovaní patrí určenie zmluvných strán sprostredkovateľa a záujemcu, určenie činnosti sprostredkovateľa a určenie zmluvy, ktorej uzavretie má byť sprostredkované. Obchodný zákonník na rozdiel od zmluvy o obchodnom zastúpení vychádza z jednorazovej činnosti sprostredkovateľa, avšak nevyklučuje, aby na základe dojednania strán jeho činnosť viedla k uzatvoreniu väčšieho počtu zmlúv, nesmie však ísť o sústavnú činnosť sprostredkovateľa. Vychádzajúc z charakteru zmluvy o sprostredkovaní nie je možné považovať právny úkon zo dňa 26.11.2007 a uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným za štandardnú zmluvu o sprostredkovaní. Vychádzajúc z jej obsahu bolo úlohou sprostredkovateľa, okrem iného, aj aktívne vyhľadávanie klientov a záujemcov o kúpu, predaj a prenájom nehnuteľností, pričom zmluva sa uzavrela na dobu neurčitú. Zmluva tak v sebe zahŕňa prvky zmluvy o sprostredkovaní, ale aj prvky zmluvy o obchodnom zastúpení. Spôsob ukončenia zmluvného vzťahu je upravený priamo v zmluve a v podrobnostiach súd odkazuje na predchádzajúcu časť odôvodnenia. Žalobca počas celého konania tvrdil, že žalovaný sa neosvedčil a preto už prakticky po mesiaci, teda ku koncu roku 2007 alebo začiatkom roku 2008 ukončil spoluprácu a tým pádom aj zmluvný vzťah so žalovaným. Dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti nesie žalobca. Žalovaný sa pred súdom nevyjadril k prípadnému ukončeniu zmluvného vzťahu so žalobcom, no z jeho písomného vyjadrenia vo veci samej táto skutočnosť vôbec nevyplýva; naopak, v rámci svojej obrany

na uvedenú zmluvu poukazuje. O existencii zániku zmluvného vzťahu medzi stranami nemali žiadne bezprostredné poznatky ani pôvodný žalovaná v 2. rade a rovnako ani svedkyňa Eva Štaubertová. Na druhej strane ukončenie tohto zmluvného vzťahu potvrdil svedok Ing. Anton Liška, ktorého výpoveď však v tomto smere nie je možné hodnotiť objektívne pre jeho priateľský a obchodný vzťah k žalobcovi. Žalobca tak spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti nepreukázal, že by medzičasom došlo k platnému ukončeniu zmluvného vzťahu medzi ním a žalovaným. Uvedené ale pre súdnu vec nie je napokon rozhodujúce, pretože svedkyňa Eva Štaubertová, ktorá je matkou žalovaného a ktorá by podľa názoru súdu nevyповedala v neprospech svojho syna, však pred súdom jednoznačne potvrdila, že poukázanie sumy 900 000,- Sk žalobcom žalovanému nesúviselo so zmluvou o obchodnom zastúpení, resp. zmluvou o sprostredkovaní zo dňa 26.11.2007, pretože išlo o súkromnú záležitosť. Medzi stranami nie je sporné a potvrdzujú to aj zhodné výpovede svedka Ing. Antona Lišku a svedkyne Evy Štaubertovej, ako aj listinné dôkazy označené v predchádzajúcej časti odôvodnenia, vrátane spisov bývalej Správy katastra Nové Zámky V 2750/08 a V 3222/08, že v prvom polroku roku 2008 žalovaný zabezpečoval prevody vlastníckeho práva k bytu nachádzajúceho sa v Nových Zámkoch, L. Štúra 22, ktorého nájomníčkou bola Andrea Vanková. V podrobnostiach súd poukazuje na skutkový stav a dôkazy vyššie a len v stručnosti opakuje, že kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva na sporný byt bola uzatvorená medzi predávajúcim mestom Nové Zámky a kupujúcou Andreou Vankovou dňa 16.04.2008 a ďalšia kúpna zmluva bola uzatvorená medzi predávajúcou Andreou Vankovou v zastúpení odporcom v 1. rade na základe plnomocenstva a svedkom Ing. Antonom Liškom dňa 07.05.2008. Niet pochyb ani o tom, že sa jednalo o byt, na ktorom bol mimoriadne vysoký nedoplatok na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu a ktorý ešte pred uzatvorením prvej kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 16.04.2008 bol v prospech prenajímateľa Bytkomfort s.r.o. Nové Zámky uhradený. Uhradené boli aj ďalšie všetky poplatky a výdavky, ktoré súviseli s uzatvorením oboch právnych úkonov zo dňa 16.04.2008 a 07.05.2008. Aktuálny vlastník sporného bytu, ktorým je svedok Ing. Anton Liška pred súdom nespochybňoval, že by všetky vzniknuté výdavky a nedoplatky viaznuce na byt a súvisiace s oboma právnymi úkonmi neboli uhradené Andreou Vankovou v zastúpení odporcom v 1. rade na základe plnomocenstva. Sporné zostalo, z akých konkrétnych finančných prostriedkov boli vyššie uvedené platby realizované. Pôvodná žalovaná v 2. rade sa k tejto okolnosti záväzným spôsobom vyjadriť nedokázala, pretože sa dlhodobo o manželove aktivity nezaujíma. Žalovaný svojím vyjadrením vo veci samej a výpoveďami na polícii v Nových Zámkoch a v Nitre a svedkyňa a Eva Štaubertová, t.j. jeho matka, v konaní zhodne potvrdili, že uvedené finančné prostriedky Eva Štaubertová priebežne zapožičiavala svojmu synovi na základe ústnych dohôd, keď celková výška zapožičanej sumy mala predstavovať 900 000,- Sk, v čom už bola zahrnutá provízia pre žalovaného vo výške 344 825,50 Sk. Táto argumentácia pre súd nie je presvedčivá. Súdu nedáva zmysel, aby žalovaný na základe súkromnej požiadavky záujemcu zabezpečoval pri prevodoch vlastníckeho práva k spornému bytu platby viaznuce na uvedený byt a ktorých výška dosiahla 555 174,50 Sk zo svojich súkromných zdrojov a ktoré si ešte mal zapožičiavať od svojej matky. Je nelogické, aby žalovaný skutočne týmto spôsobom postupoval a vystavoval sám seba do vysokého rizika prípadného následného nepreplatenia uhradených výdavkov viaznucich na spornom byte, a to dokonca bez toho, aby to bolo zabezpečené zákonným spôsobom. V pripojených vyšetrovacích spisoch sa nenachádza žiadna zmienka zo strany žalovaného a ani žiaden listinný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný mal zo svojich súkromných zdrojov uhradiť vzniknuté nedoplatky a výdavky v súvislosti so sporným bytom a predovšetkým, že by následne bol žalobca alebo nejaká iná osoba povinná zaplatené sumy preplatiť. Z pohľadu súdu sa u žalovaného nejedná o osobu, ktorá by bola neskúsená v oblasti realít a ktorá by len naivne očakávala, že v budúcnosti dôjde k bezproblémovému preplateniu zaplatených výdavkov a nedoplatkov viaznucich na byte. Žalobca poukázal na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade sumu 900 000,- Sk až dňa 16.05.2008, t.j. potom, čo boli uhradené všetky výdavky a nedoplatky súvisiace so sporným bytom vo výške 555 174,50 Sk, ktoré boli uhrádzané v dňoch 17.03.2008, 07.04.2008, 16.04.2008, 23.04.2008 a 06.05.2008. Pri týchto úvahách tak súdu vychádza záver, že suma 555 174,50 Sk bola použitá na uvedené platby, avšak z iných zdrojov, ako z finančných prostriedkov poukázaných žalobcom dňa 16.05.2008 na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade v sume 900 000,- Sk. Pre súdnu vec nie je rozhodujúce, či sa jednalo o finančné prostriedky, ktoré mali byť údajne poskytnuté žalovanému svedkom Ing. Antonom Liškom vo výške 830 000,- Sk, prípadne vo výške 670 000,- Sk, ktoré ale boli žalovaným jeho výpoveďami na polícii v Nových Zámkoch a v Nitre spochybnené. Rozhodujúce je totiž to, že výdavky a nedoplatky viaznuce na spornom byte neboli uhrádzané zo sumy 900 000, Sk poukázané žalobcom dňa 16.05.2008. Tomuto záveru nasvedčujú aj doplňujúce výpovede žalovaného a svedka vykonané na pojednávaní dňa 04.10.2016, ktorí zhodne potvrdili, že v každom jednom prípade záujmu o byt, ktorý mal byť zabezpečovaný žalovaným, boli peňažné prostriedky poukazované žalovanému vopred a to v prípade bytu určeného pre žalobcu došlo k

poukázaniu finančných prostriedkov žalobcom a v prípade bytu určeného pre svedka došlo k poukázaniu finančných prostriedkov svedkom. Nezanedbateľné je aj zhodné tvrdenie žalobcu a svedka v tom, že finančné prostriedky na zabezpečenie bytu po Andrei Vankovej boli poukázané na dvakrát svedkom v období pred 16.05.2008, a teda platba vykonaná dňa 16.05.2008 žalobcom na účet pôvodnej žalovanej v 2. rade bol určený na zabezpečenie iného bytu a to, ako bolo žalobcom dodatočne doplnené bytu nachádzajúceho sa v Nových Zámkoch na Nábřežnej ulici pani Rehákovéj, a ktorý mal byť zabezpečený výlučne pre žalobcu. Ku dňu 16.05.2008 žalobca preukázateľne disponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov, pretože v tej dobe už mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2 800 000,- Sk od Ing. Ladislava Vráblika tak, ako je uvedené vyššie a ako bolo zistené z pripojeného spisu tunajšieho súdu 6C/144/2011. Okrem toho možno mať určité pochybnosti pri postoji žalovaného v tom, že je nelogické, aby žalobca poukazoval vlastné finančné prostriedky na úhradu výdavkov a nedoplatkov viaznucich na byte, o ktorý v skutočnosti žalobca sám za seba záujem neprejavil. V opačnom prípade by totiž nemohlo dôjsť k tomu, že by na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.05.2008 sa stal výlučným vlastníctvom nie žalobcu, ale svedka Ing. Antona Lišku a na tomto závere nič nemení ani fakt, že žalobca a svedok sú v priateľskom vzťahu a majú spoločné obchodné záujmy. Byť sa nenachádza vo vlastníctve obchodnej spoločnosti, ktorej spoločníkmi sú žalobca a svedok, ale, ako bolo uvedené, vo výlučnom vlastníctve fyzickej osoby - svedka Ing. Antona Lišku. Pre konanie nie je podstatné, či v prípade kúpnej zmluvy zo dňa 07.05.2008 bola kupujúcim, teda svedkom Ing. Antonom Liškom, vyplatená kúpna cena vo výške a spôsobom uvedeným v kúpnej zmluve, čo znamená vo výške 1 500 000,- Sk, do troch dní od podpísania kúpnej zmluvy. Výpoveď svedkyne Andrey Vankovej, ktorá bola vypočutá v trestnom konaní vedenom na OR PZ Nové Zámky síce nasvedčuje, že tomu tak nemuselo byť, no pre súdnu vec sa jedná o skutočnosť nepodstatnú. Andrea Vanková totiž nie je účastníčkou konania a tým pádom sa v konaní nedomáha prípadného zaplatenia celej alebo dohodnutej časti kúpnej ceny. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných ustanovení tak súd vyvodzuje, že žalobca v konaní preukázal, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu bez právneho dôvodu, že bezdôvodne sa obohatil žalovaný a že medzi bezdôvodnou ujmom na strane žalobcu a bezdôvodným obohatením žalovaného je príčinná súvislosť. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje žalovanú istinu 900 000,- Sk, teda 29 874,53 eur. Bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu bolo vzhľadom na práve v skutočnosti, že žalovaný sa zaviazal zabezpečiť pre žalobcu nehnuteľnosť, k čomu však v konečnom dôsledku nedošlo.

9. Žalobca v konaní žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že by žalovaného účinne vyzval na vrátenie žalovanej istiny. Preto podľa § 517 ods. 2 OZ sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 563 OZ dňa, ktorý nasleduje po dni, kedy bola žalovanému doručená žaloba. V tomto prípade bola žalovanému doručená žaloba dňa 24.01.2011 a do omeškania sa tak dostal dňa 25.01.2011, ktorý je prvým dňom omeškania. Ku dňu 25.01.2011 je výška úrokov z omeškania 9 % podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení od 01.01.2009, žalobca však požadoval úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne a preto mu boli priznané v požadovanej sadzbe. Z vyššie uvedených dôvodov boli žalobcovi priznané voči žalovanému v časti príslušenstva úroky z omeškania v uvedenom rozsahu.

10. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného vyplýva, že rozhodovanie o trovách bude oproti doterajšej právnej úprave prebiehať v dvoch fázach. Sudca v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne o nároku

na náhradu trov konania, a po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške náhrady trov konania súdny úradník samostatným uznesením. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sú kogentné, a teda nepripúšťajú výnimky ani v prípade, ak by jedinou zložkou trov konania bol zaplatený súdny poplatok zo žaloby. O nároku rozhodne sudca podľa zásad o náhrade trov konania (pozri § 255 C.s.p. a § 256 C.s.p.) a uplatnením týchto zásad určí pomer vyjadrený percentom alebo zlomkom.

12. Konanie v tejto veci bolo začaté dňa 19.04.2010, Občiansky súdny poriadok (ďalej aj O.s.p.) bol účinný do 30.06.2016, pretože od 01.07.2016 je účinný Civilný sporový poriadok, ktorý zároveň zrušil O.s.p.. Dôležité je prechodné ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, teda na konania začaté do 30.06.2016, to znamená aj na súdenu vec. Úprava trov konania podľa C.s.p. je diametrálne odlišná od úpravy podľa O.s.p.. Vzhľadom na prechodné ustanovenie citované vyššie, sa bolo potrebné zaoberať nárokom na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C.s.p.. Súd pritom vychádza z ustanovení § 255 až § 256 C.s.p. a rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C.s.p., pri zohľadňovaní kritérií uvedených v § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca vo veci mal neúspech len v pomerne nepatrných časti príslušenstva, t.j. úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 29 874,53 eur od 19.07.2008 do 24.01.2011, keďže v tejto časti bola žaloba právoplatne zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 10C/64/2011-259 zo dňa 27.05.2014 a preto dospel súd k záveru, že mu je potrebné priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Úplným záverom sa dodáva, že po právoplatnom doručení nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C.s.p., sa súd bude zaoberať výškou náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).